

ΡΩΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έννατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αϊ' Αθηναι.

Έτος έννενηντα δύο καί με χίλια όκτακόσα,
έτσι 'μπέρδεψε τόν χρόνο ή ποιητική μας γλώσσα.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ο ΡΩΜΗΟΣ τήν εβδομάδα — μόνον μι' φορά θά βγαίνει.
π' όταν έγω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητής θά δέχομαι — γιατί λεπτά δέν έχομε.
καί 'στών 'Αθηνών τήν πόλιν — καί εϊς τήν άλλοδαπήν,
καί εϊς τήν 'Ελλάδα όλην — δίχως νάξια κι' έντροπήν.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — **δωτώ φράγκα εϊναι μόνο**

γιά τ'ά ξένα όμως μέρη — **δίκα φράγκα καί 'στό χέρι.**
Κι' ένα φύλλο αν κρατ'ης — έγινες συνδρομητής,
κι' όποιος τόν παρ'ά δέν δίδει — θά τόν φάη μαύρο φίδι.
Γράμματα καί συνδρομαί — απ' εύθείας πρός έμέ.
Γιά τή σάρα καί τή μάρα — κάθε φύλλο μι'α δέκαρα.

Του 'Οκτωβρίου τρίτη,
καθείς λιμόν κηρύττει.

Τετρακόσα ένα,
τά σινειθισμένα.

Α

«Ο Τρικούπης κατ' αὐτάς
'στούς κυρέους Φοιτητές.

Πληρώσετε, μωρέ παιδιά, καί σεις με τ'ό καλό ...
π'αί ικετεύω ένδακρυς καί σ'ας παρακαλώ.
Αν σκέπτεσθε πώς ή 'Ελλάς κι' έδω κι' εκεί 'οφείλει,
πώς ή 'Αγγλία κατ' αὐτάς τόν Λόου θά μ'ας στείλη
να έξετάση καί να 'δ'ή από παρ'ά πώς π'αμε
κι' αν εϊς τ'ό μέλλον τ'ό νερό μονάχα θά τρυπ'αμε ;

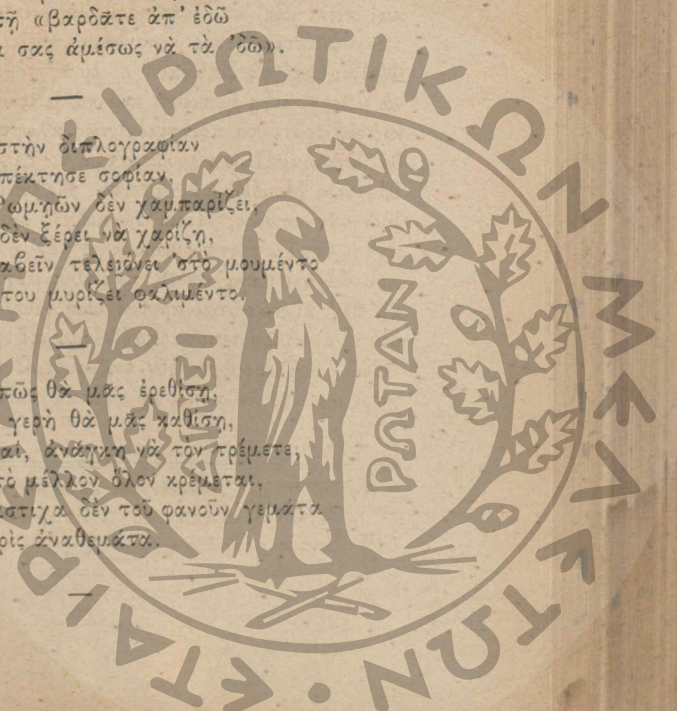
Αν σκέπτεσθε ως χρήσιμα τ'ης πολιτείας μέλη
π'αί αν καί σεις τ'ά νόμιμα μ'ας άρνηθ'ητε τέλη
Μυλλέρδου λόρδα δυνατή άφεύκτως θά πλακώση
κι' ο Λόου τόσα θά μ'ας 'π'η καί θά μ'ας χαντακώση.
καί τότε δέν θά 'βρίσκη πιά τ'ό κράτος να δανείζεται ; ...
πληρώσετε με τ'ό καλό καί μη μ'ας βασανίζετε.

Αμμ' έτσι τώρα θέλετε να γίνη προκοπή ;
δέν συλλογίζεσθε καί σεις ο Λόου τί θά 'π'η ;
άκόμη δέν γνωρίζετε τί μέλλον μ'ας προσμένει ;
γνωρίζετε κι' ή άφιξις του Λόου τί σημαίνει ;
Περ' του Λόου μυστικά έμένα να 'ρωτήσετε
κι' άμέσως αύξηση τελών σεις μόνοι θά ζητήσετε.

Πληρώσετε με τ'ό καλό γι'ατ' είναι κι' έντροπή...
συλλογισθ'ητε πρός στιγμήν ο Λόου τί θά 'π'η.
Αὐτόν τόν Λόου, φοιτηταί, μη τόν θαρρ'ητε β'ωδι,
αὐτός ο Λόου, φοιτηταί, θά μ'ας κτυπήση πόδι,
αὐτός ο Λόου θά 'μ'ας 'π'η «βαρδ'ατε απ' έδω
καί στρώστε τ'ά τεφτέρια σας άμέσως να τ'ά 'δω».

Αὐτός ο Λόου έμαθε σωστήν διπλογραφίαν
καί τόσην οικονομικήν άπέκτησε σοφία,
αὐτός ο Λόου εύκλειαν Ρωμηών δέν χαμπαρίζει,
αὐτός ο Λόου κάστανα δέν ξέρει να χαρίξη,
αὐτός καί Δούναι καί Λαβείν τελειώνει 'στό μουμένο
κι' όπου πατεϊ τ'ό πόδι του μυρίζει φαλιμένο.

Αὐτός ο Λόου φαίνεται πώς θά μ'ας έρεθίση,
αὐτός ο Λόου παλουκιά γερά θά μ'ας καθίση,
αὐτόν τόν Λόου, φοιτηταί, άνάγκη γιά τόν πρέμετα,
από τόν Λόου σήμερα τ'ά μέλλον όλον κρέμεται,
κι' αν τ'άδεϊα μας καταστήχη δέν τ'ό φανούν γεμάτα
πάνε τ'ά 'Ισοζύγια τ'ά τρίς άναθεμάτα.

Ἐχει καθήκον ὁ καθείς τὸ ἔθνος νὰ συνδράμῃ, καὶ τώρα πῦναι μάλιστα καὶ τῆς Αὐλῆς οἱ γάμοι πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ δεῖξωμεν ὀλίγην εὐθυμίαν καὶ πῶς δὲν συγκινούμεθα μ' ἐξέλεξιν καμμίαν, μήπως καὶ ὁ Λόου φοιτηταί, ἀνοίξῃ τὰ στραβά του καὶ μᾶς νομίση κόντηδες καὶ ἀλλάξῃ τὸν χαβά του.

Σεῖς ἔπρεπε εἰς τοὺς καιροὺς τῆς εὐγενούς ἐνδείας μονάχοι νὰ ζητήσετε μὲ τὸ καλὰ καὶ σώνει νὰ βάλωμεν διπλάσια τὰ τέλη τῆς Παιδείας καὶ ὅχι νὰ χύσετε χολὴν καθὼς οἱ φαρμακόνιοι, καὶ ἔπρεπε ὁ καθένας σας γιὰ τῶν τελῶν τὸν νόμον νὰ ξεφαντώσῃ, νὰ χαρῇ, καὶ νὰ φερθῇ εὐνόμενος.

Αὐτὰ τὰ τέλη ἔπρεπε νὰ σᾶς φανοῦν ὀλίγα, νὰ σεβασθῇτε, κύριοι, τὸ ἄγαλμα τοῦ Ρήγα, νὰ συσκιεθῇτε πῶς καὶ αὐτὸς ἔμπορεῖ νὰ σᾶς ἀκούσῃ, πῶς πιθανὸν πατόκορφα καὶ ὁ Λόου νὰ μᾶς λούσῃ, πῶς πιθανὸν ὀργήγορα τὰ κῶλα νὰ τινάζετε καὶ Ἡλί λαμὰ σαβαχθανὶ μαζὶ μου νὰ φωνάζετε.

Διαδηλώσεις ἀπὸ σᾶς δὲν ἤλπιζα ποτέ... ἂν ὅμως δὲν πληρώσετε τὰ τέλη, φοιτηταί, ὀρκίζομαι ἵνα τοὺς ἀργυροὺς τοῦ Βασιλέως γάμους καὶ ἑστῶν Ἀνάκτων τῶν σεπτῶν τοὺς νυμφικούς θαλάμους πῶς θὰ σᾶς κυνηγήσωμεν μὲ τὸν Μπαϊρακτάρη καὶ ὅπου ὁ νόμος δὲν χωρεῖ δουλεύει τὸ στηλιθάρη.

Ἀπάντησις τῶν φοιτητῶν μὲ σκούφους ἐπαναστατῶν.

Ἐμεῖς βαρεῖα, Πρωθυπουργέ, τὴν κάπα μας θὰ στρώσωμε καὶ ὁ Λόου μὲ τὴν Λόενα νάλθῃ δὲν θὰ πληρώσωμε, καὶ ὅσο μ' ἐμᾶς καὶ ἂν φουρκισθῇ καὶ ὅσο καὶ ἂν μᾶς μαλλώσῃ θὰ σὲ χρεωκοπήσωμε μὲ τὰς διαδηλώσεις.

Ἀγρίεψαν οἱ φοιτηταί, καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον θὰ στήσουν καραοῦλι, καὶ ὅποιον πῶς πάει νὰ γραφῇ ὀλίγον ὑποπετεύουν μὲ ξύλα θὰ τοῦ ρίχνωνται καὶ θὰ τὸν σακατεύουν.

Δὲν θὰ πληρώσωμε λεπτὸ καὶ θὰ πετσκοποῦμε καὶ ἑστῶν Μεγαλειότατον ὀρθὰ κοφτὰ θὰ πούμε: ἂν ἀγαπᾷς κουνήματα νὰ μὴ γενοῦν μεγάλα, ἂν θέλῃς γάμους ἀργυροῦς καὶ ἡσυχὰ γεράματα, ἂν θέλῃς μ' ὅλους καὶ μ' ἐμᾶς νὰ τᾶχῃς μέλι γάλα, διάταξέ τους δωρεὰν νὰ μᾶς μαθαίνουν γράμματα.

Ἄν δὲ καὶ ὁ Θρόνος εἰς αὐτὰ τὰ τέλη ἐπιμείνῃ Ἀσκληπιάδαι, νομικοί, δασκάλιοι καὶ παππάδες εὐθύς θ' ἀφήσουν σύζυλο τὸ φλογερὸ Καμίνι καὶ θὰ πουλήσουν γαλικά ποτήρια μαστραπάδες.

Καὶ ὅταν καὶ αὐτοὶ ἑστῶν γαλικῶν ξεπέσουν τὸ ἐμπόριον καὶ χάσετε τὸν φωτεινὸν τῆς πανσοφίας μῆτον, θὰ πάρετε τὸν Κοραῆ, τὸν Ρήγα, τὸν Γρηγόριον, καὶ θὰ τοὺς βράσετε καλὰ νὰ πιῇτε τὸ ζουμί των.

Β'

(Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διάφοροι ῥιζοῦν καὶ τέλη καὶ Κυβέρνησιν τὰ κεραυνόβολον, τονίζει δὲ καὶ ὁ Φασουλῆς δριμύν Φιλιππικόν καὶ γύρω στέκουν εὐζωνοὶ, κλητῆρες καὶ ἱππικόν).

Φ. Ἀγαπητοὶ μου φοιτηταί καὶ φίλοι συμπολίται, μὲ τέλη καὶ ἡ Παιδεία μας δεινῶς ἐπαπειλεῖται καὶ ἐπλάκωσαν τὰ γράμματα δυστυχισμένοι χρόνοι καὶ ὁ ξεῖν ἀγγέλλειν πῶς κανεὶς πεντάρη δὲν πληροῖ. Ἄν ἔχῃ τέλη καὶ ἡ σπουδὴ, γενναῖοι πατριῶται, εἰπέτε μου, παρακαλῶ, τί θὰ μᾶς μείνῃ τότε; Ἄν ἦτο καὶ ἡ Παιδεία μας μὲ φόρους φορτωμένη δὲν θὰ ὑπῆρχαν σήμερα παντοῦ γραμματισμένοι, μήτε καὶ ἐγὼ θὰ πῆγαῖνα ποτέ μου νὰ σπουδάσω, μήτ' ἐξετάσεις θᾶδινὰ γιὰ νὰ διασκεδάσω, μήτε θὰ φόρτωνα καὶ ἐγὼ ἑστῶν πετεινὸ τὰ γράμματα καὶ γιὰ τῆς γούνας τῶν σοφῶν δὲν θάχα διόλου ράμμα.

Ἄν χάρισμα δὲν βλέπαμε καὶ τῆς σπουδῆς τὸν ἥλιον μὴδὲ Πανεπιστήμια θὰ ἦσαν Ἀθηνῶν, δὲν θάχαμε Χρυσόστομον, δὲν θάχαμε Βασίλειον, μὴδὲ καὶ τὸν Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν. Καθένας ζῇ γιὰ μιὰ σπουδὴ, καὶ τώρα νὰ τὴν χάσωμε ἂν Ἕλληνες λεγώμεθα δὲν πρέπει νὰ συχάσωμε. Ἀνάγκη κάθε τεκεὲς νὰ μάθῃ καὶ νὰ ὀῇ σὺν τὴν λιανὰ τῶν Ρωμηῶν πῶς εἶναι καὶ ἡ σπουδὴ καὶ ὅπως ὡς τώρα χάρισμα ἑστῶν ἡλίου τὸ καμίνι ζεσταίνουμε καμμιὰ φορὰ τὸ κρῦ κοκκαλό μας, ἔτσι καὶ ὁ ἥλιος τῆς σπουδῆς ἀσύνδοτος νὰ μείνῃ γιὰ νὰ φωτίζωμε μ' αὐτὸν τὸ σκοτεινὸ μαλὸ μας.

Αὐτὰ τὰ τέλη, φοιτηταί, νὰ πληρωθοῦν δὲν πρέπει, νομίζω καὶ τὸ Σύνταγμα πῶς δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Αὐτό, καθὼς γνωρίζετε, σαφῶς καθιερώνει πῶς ὁ Ρωμῆος γιὰ γράμματα δὲν πάει νὰ πληρῶνῃ καὶ ὅχι μονάχα δωρεὰν σοφώτατος νὰ γίνεταί, μὰ καὶ νὰ τρώγῃ χάρισμα καὶ χάρισμα νὰ ντύνεται.

Καὶ ἂν τώρα τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ κάπνισε καὶ θέλῃ εἰς τοὺς παρόντας εὐκλείεις καὶ εὐδαίμονας καιροὺς μὲ τὰ δικά μας ἐξόδα, μὲ τὰ δικά μας τέλη νὰ κἀνῃ φέστεις δυναταῖς καὶ γάμους ἀργυροῦς, ἂν γιὰ τὰ τέλη, φοιτηταί, καμῆλας πείσμα κράτησῃ καὶ συμβουλαῖς σχολαστικαῖς ἑστῶν αὐτῶν μᾶς ἐτασμπούμεν, τὸν βεβαιώνω, κύριοι, πῶς μὲς ἑστῶν πῆτα πάτησε, τὸν βεβαιώνω, κύριοι, πῶς ἀπὸ σβέρκο ψούνισε.

Σημαίας ἂς ὑψώσωμεν καὶ λάβαρα μεγάλα καὶ μὴν τὸ βάλῃ, κύριοι, κανένας ἑστῶν φευγάλα καὶ ἂν ἐπιπέσουν ὄργανα τῶν κυβερνῶντων δαίλια καὶ ἡμεῖς ἂς πέσωμεν νεκροὶ ἀπάνω ἑστῶν Προπύλαια, προσφέροντες τὸ αἷμα μας ὡς ἱερὰν θυσίαν εἰς τῆς σοφίας τὴν θεὰν καὶ τὴν ἀσυνδοσίαν.

(Ὅρμουν κλητῆρες καὶ εὐζωνοὶ ἐπὶ τὴν νεολαίαν καὶ κυνηγοῦν τοὺς ρήτορας καὶ μέγα ἑστῶν Σχολαί, καὶ Φασουλῆς ἀντίστασιν προτάσσαν ρωμάλιαν καὶ ὁ Φασουλῆς ἀντίστασιν προτάσσαν ρωμάλιαν) κραυγάζει γιούχα τῶν τελῶν καὶ ζήτω ἡ Ἑλλάς).

Φ. Μακράν, μακράν, Καννίβαλοι καὶ βιασταὶ τῶν νόμων... καὶ πῶς στόμα κελαδεῖ τοσοῦτων Χρυσόστομων, καὶ πῶς λιβαρίζομεν τοὺς Μαρθωνομάχους καὶ ὁ μεγαρῶν Φιντικλῆς κοάζει τοὺς Βατράχους, καὶ ὁ ἀρκισσὸς σκιρτᾷ καὶ ὁ Μιστριώτης, καὶ ὁ ἀρκισσὸς σκιρτᾷ καὶ ὁ Μιστριώτης, καὶ πῶς ἂν μιὰ χαρὰ καὶ κόβει σὺν ψαλλίδι καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑβραίου καὶ γίγαντος Παυλίδη καὶ εἰς ρασσοφόρους μέλλοντας Ἑβραϊκὰ διδάσκει, καὶ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς νὰ τὸν ἀκούσῃ χάσκει, καὶ πῶς ἂν μιὰ χαρὰ καὶ κόβει σὺν ψαλλίδι καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑβραίου καὶ γίγαντος Παυλίδη καὶ εἰς ρασσοφόρους μέλλοντας Ἑβραϊκὰ διδάσκει, καὶ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς νὰ τὸν ἀκούσῃ χάσκει, καὶ πῶς ἂν μιὰ χαρὰ καὶ κόβει σὺν ψαλλίδι καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑβραίου καὶ γίγαντος Παυλίδη καὶ εἰς ρασσοφόρους μέλλοντας Ἑβραϊκὰ διδάσκει, καὶ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς νὰ τὸν ἀκούσῃ χάσκει, καὶ πῶς ἂν μιὰ χαρὰ καὶ κόβει σὺν ψαλλίδι καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑβραίου καὶ γίγαντος Παυλίδη καὶ εἰς ρασσοφόρους μέλλοντας Ἑβραϊκὰ διδάσκει, καὶ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς νὰ τὸν ἀκούσῃ χάσκει.

(Καὶ ἄλλοι κλητῆρες ἐξαφνὰ εἰσέρχονται ξιφῆρεις καὶ ὁ Φασουλῆς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πηδᾷ ὁ κακομοῖρος).

Φ. Ἐκεῖ πῶς θεῖαν μουσικὴν ἀκούομεν Ἀγγέλων, καὶ πῶς θὰ διδάσκωνται γυναῖκες καὶ ἑστῶν μέλλον, καὶ ἡ μία καὶ ἄλλη Ἑλληνίς μὲ ρώγαις ἀγελάδος καὶ μὲ βυζαῖνη τοῦ λοιποῦ σὺν γάλα τὴν σοφίαν, καὶ πῶς ἀπὸ τὸ βυζαῖνα ὁ κόσμος τῆς Ἑλλάδος καὶ πᾶν λογίτητος δεινὴν ὑπερτροφίαν, καὶ πῶς ἂν μιὰ χαρὰ καὶ κόβει σὺν ψαλλίδι καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑβραίου καὶ γίγαντος Παυλίδη καὶ εἰς ρασσοφόρους μέλλοντας Ἑβραϊκὰ διδάσκει, καὶ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς νὰ τὸν ἀκούσῃ χάσκει.

(Ἐνας βαρβάρους εὐζωνὸς τοῦ Φασουλῆ τῆς βρέχει καὶ ἐκείνος ὡς μαινόμενος εἰς τὰ θρανία τρέχει).

Φ. Μὴ μὲ βαρᾶς, κύρ Εὐζῶνα, κατὰ τὸν ἀφαλὸν...

Εὐ. Ὁρέ, τοῦ στόμα δὲν σφαλᾷς; Φ. Στιγμὴ δὲν τὸ σφαλῶ... ὑπὲρ τῶν νόμων μάχεσθαι καὶ σῦρε νὰ κουρεύεσαι. Εὐ. Ὁ Λόου ἔρχετι, ὀρέ, καὶ σὺ μού κουρεύεσαι; Φ. Καὶ σὺν ἔρχεταί καὶ τί; καὶ ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ. Καὶ σὺν ἔλθῃ τί μ' αὐτό; δὲν πληρόνομε λεφτά.

Εὐ. Καὶ τότε τί θὰ κραίνωμε, ὀρέ, ἑστῶν Ἑγγλεῖρα; χάσου, ὀρέ, καὶ ὁ διακούλος σᾶς πῆρε τὸν πατέρα. Φ. Ὅ, τι καὶ ἂν κραίνωμε γι' αὐτὸ κουκούται δὲν μὲ μέλει, καὶ ἂν ὁ Μολλόρδος σᾶς ζητῇ μὲ τὰ δικά μας τέλη νὰ φιγουράρῃ δυνατὰ ἑστῶν Λόου τὸν Ἑγγλέζο ἐγὼ τὰ κάτσα, μάτια μου, δὲν ξμάθα νὰ παίζω.

Εὐ. Ὅρα λαίπουν τρεῖς κουντακίαι... Φ. Μὴ μὲ βαρᾶς, κολήγα... δὲν ντρέπεσαι τὸν Κοραῆ, δὲν ντρέπεσαι τὸν Ρήγα; Εὐ. Καὶ αὐτοὶ θὰ φάνι κουντακίαι σὺν δὲν πλερώσουν τέλη, ὁ Λόου ἔρχετι καὶ σὺ κουρεύεις τοῦ καγκέλι;

Φ. Μακράν σου λέγω ἂν ἐδῶ... Εὐ. Ὁρέ, ἀκούμα κραίνεις; Φ. Μὴ αὐτὴν τὴν βαρβατίλα σου πᾶς Μούσας μὴ μιανῇ. Εὐ. Ὁρέ θὰ βγάλω σῦρριζα τοῦ μουσίου σου, μαγκούφη, καὶ ἂν δὲν πλερώσῃς θὰ σοῦ πρὶς τοῦ γαίμα κουνουροῦφι.

Φ. Τί ζητᾷ αὐτή, τί θέλει τῶν εὐζωνῶν ἡ ἀγέλη; Αἱ ἀλύσεις διὰ ποίους; διὰ φοιτητὰς ἡπίους; Εὐ. Βέβαιον, ὀπίσω... θὰ βαρᾶς, θὰ κτυπήσω.

(Εισέρχεται εἰς τὴν Σχολὴν δρομαῖος ρασσοφόρος καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ φωνάζει διατόρως, κι' Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς δακρύβρεκτος ἀρχίζει καὶ δρὸ κλητῆρες τοῦ τραβοῦν τὸ φαρδομάνικο του ὅποτε ἕνας εὐζωνος τὸ ράσσο τοῦ ξεσχίζει καὶ τὸ Ἀμερικάνικο προβάλλει σ' ὠδρακό του).

Φ. Βάστα, παππᾶ, γιὰ τὸν Θεό, κι' ἀρχίνα νὰ βαρῆς... κι' ἂν ἔσχισαν τὸ ράσσο σου κι' ἐφάνη πῶς φορεῖς Ἀμερικάνικο βρακί σὰν πρόστιχος παππᾶς μὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως μὴν παύης νὰ κτυπᾶς. Προτίμησε μπαγλάρωμα κι' εὐζώνων κοντακίδη, προτίμησε νὰ μὴν ἀκούς ποτέ σου τὸν Παυλίδη, παρὰ νὰ δώσης διδάχτρα σ' αὐτὸν ποὺ μᾶς πιέζει γιὰ νὰ τὰ φᾶν οἱ δανεισταὶ κι' ὁ Λόου κι' οἱ Ἑγγλέζοι.

(Κι' ἄλλος παππᾶς πολεμιστῆς εἰσέρχεται ἐσπευσμένως ἐλεεινός, ξεσκουφωτός καὶ ξυλοφορτωμένος).

Φ. Στάσου, παππᾶ... πρὸς χάριν σου τὸν στόκο μου θὰ βγάλω... κι' ἡ Ἐκκλησία κατ' αὐτὰς ἐν διωγμῷ μεγάλῳ. Ἐ! σεῖς παππάδες ζώσετε τὴν μέση με σιλάχι καὶ κατ' ἀπίστων σπεύσετε κι' ἄς λαχῇ ὅ,τι λάχῃ. Ἐλευθερίας ἥλιος ἀνέτειλε λαμπρός... στραβά τὸ καλυμμαύχι σας φορέσετε κι' ἐμπρός.

(Ἰππεῖς, κλητῆρες κι' εὐζωνοὶ διασκορποῦν τὸ πλῆθος με κοντακιάς καὶ διπλαριάς ὡς γίνεται συνήθως, κι' ὅλοι κτυποῦν τὸν Φασουλῆν τὸν ἐξαγριωμένον κι' ὀλολυγμός ἀκούεται ὀλλύντων κι' ὀλλυμένων).

Γ'

Ἀπὸ κρότον καὶ λόγους βουύζει
καθεμιὰ τῆς Καμίνου Σχολῇ
καὶ φωνάζουν ἀπ' ἔξω πολλοὶ
πῶς μπαροῦτι μυρίζει.

Φασουλῆς ὁ γενναῖος ἡγεῖται
τοῦ μαχίμου ἐκείνου χοροῦ
καὶ με σκέψεις ἀνδρὸς τολμηροῦ
πρῶτος πάντων κινεῖται.

Με σημαίας καὶ λάβαρα τρέχει
πρὸς τὰ κάτω γοργῶς νὰ τραπῇ,
μὰ δὲν πρόφθασε μᾶρς νὰ εἰπῇ
καὶ μιὰ τροῦμπα τὸν βρέχει.

Τοῦ δροσιζοῦν καὶ μοῦτρα καὶ σκέλια
καὶ τὸν πῆρε θυμὸς στὴν ἀρχή,
μὰ τὸν λούζουν με νέα βροχὴ
καὶ τὸν πιάνουν τὰ γέλοια.

Δὲν 'μπορεῖ ὅπως πρὶν ν' ἀλαλάξῃ
ἐν τῷ μέσῳ ραγδαίας βροχῆς
καὶ 'στὸ σπῆτι του σπεύδει ταχύ
τὰ βρεγμένα ν' ἀλλάξῃ.

Στὴν μορφὴν τοῦ σεπτοῦ Πατριάρχῃ
πῆρε ὄρκο κι' αὐτὸς σοβαρό,
μὰ φοβοῦνται πολὺ τὸ νερό
μερικὲς πολεμάρχισ.

Στὴν βοήν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος
ἐξέπλυθη πολλῶν τὸ βρακί
καὶ περιέργος κόσμος ἐκεῖ
κατεβράχῃ ἀφθόνως.

Κι' ἂν λουτρὸν ὁ καθένας ὑπέστη
μὲ γραμμάτων θερμούς μαχητάς,
ἀλλ' εὐφράνθη, γιὰτὶ κατ' αὐτὰς
ψῆναι ὅλους ἡ ζέστη.

Καὶ τῶν δένδρων τὰ κίτρινα φύλλα
τὰ πράσινα φρέσκο νερό,
ποὺ τὰ μᾶραινε τόσον καιρὸ
δυνατὴ ξεραίλα.

Δ'

Ὁ Περικλῆτος ὁμιλεῖ
μὲ τὸν βρεγμένο Φασουλῆ.

Π. Λοιπὸν καὶ σύ, βρέ Φασουλῆ, ἀσπλάγχως κατεβράχῃ.
Φ. Ἐκεῖ ποῦ ἔδωκα, μωρέ, τὸ σχέδιον τῆς μάχης
μοῦ ἦλθε μιὰ κατὰμουτρα, ποῦ μ' ἔκανε παππί,
κι' οἱ παρεστῶτες γέλασαν γιὰ τούτη τὴν ντροπὴ...
γυναῖκες, ἄνδρες καὶ παιδιὰ γινηκῶν ὅλοι λούτσα
καὶ μὲς 'στῆς λάσπαις ἔτρεχε ὁ κόσμος πλάτσα πλούτσα.
Τὰς προσβολὰς ὁ Φασουλῆς, τοὺς εἶπα, δὲν ἀνέχεται...
σὰς λέγω μιὰ, σὰς λέγω δρὸ νὰ μὴ μᾶς καταβρέχει...
κι' ἂν κουτεντέδες μερικοὶ γκαρίζουν ὀλοένα
πῶς ἡ σπουδὴ πληρόνεται εἰς ἄλλα κράτη ξένα,
ἐγὼ δὲν εἶμαι Γερμανός, ἐγὼ δὲν εἶμαι Γάλλος,
ἐγὼ εἶμ' Ἕλληνα ἀκραιφνῆς, τούτέστιν εἶμαι ἄλλος,
κι' ἀνέξοδα τὰ γράμματα ἡ φύσις μου προστάζει
κι' ἂν ἀπὸ κάθε ρούχο μου νερό τῆς τροῦμπας σταῇ.
Αὐτὰ τοὺς εἶπα καὶ σπαθὶ γυμνῶν κοφτερό,
ἀλλὰ δὲν ξέρεις σήμερα τί κάνει τὸ νερό...
ἐνῷ γιὰ διαδήλωσιν πολεμικὴν κουρδίζεσαι
ἀπὸ τὰ γέλοια, Περικλῆ, ἀμέσως ξεκαρδίζεσαι,
ξεχάνεις τὰ συντάγματα καὶ τὰς ἀνατροπὰς
καὶ πέρνεις τὰ βρεγμένα σου καὶ 'στὴ δουλειὰ σου πᾶ.
Ἀδύνατον ν' ἀντισταθῇ κανένα παλληκάρι,
κι' ἂν πρῶτ' ἀπ' τὸν Παράδεισο ἐβγήκε τὸ στηλιάρι,
ἀλλὰ νομίζω δεύτερο πῶς ἐβγήκε τὸ νερό
καὶ μάλιστα, βρέ Περικλῆ, σὲ τούτο τὸν καιρό.
Π. Λοιπὸν μετὰ τὸ δεύτερον ὀρίστε καὶ τὸ πρῶτον
καὶ πῆγαινε νὰ φωτισθῇ στὴν Κάμινον τῶν φῶτων.

Καὶ ὀλέγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὰ Πρακτορεῖον τοῦ Χαβάς πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων
Ἑλληνικὸν τὴν σήμερον ἐκλήθη Πρακτορεῖον,
κι' ὁ Κακλαμάνος ὁ Μιμῆς, ποὺ τᾶχει τετρακόσια
καὶ σπάνια χαρίσματα τὸν διακρίνουν τόσα,
μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν θὰ διευθύνῃ τοῦτο,
κι' οἱ τακτικοὶ συνδρομῶν θὰ ἔχουν 'στὸ μενοῦτο
ἀληθινὰς, αὐθεντικὰς καὶ ἀφράδεις εἰδήσεις,
ποὺ φέρνει Νότος καὶ Βορρᾶς, Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Μηνιάτης ὁ γνωστός γιὰτὸς μᾶς ἔφυγε 'στὴν Πόλη
ὁπόθεν οἰκίαν ἔχει νὰ ἐπισπεύσῃ,
καὶ μετ' ἡμῶν ἐπευχεται κι' ἡ πελατεία ὅλη
νὰ μᾶς γυρίσῃ γρήγορα καὶ νὰ μᾶς θεραπεύσῃ.

Καὶ τὰ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ τῆς ἐκλεκτῆς ΚΟΡΙΝΘΗΣ
μὲ εἰκονογραφήματα καὶ νέας βελτιώσεις
ἐκδίδονται τὴν αὐριαν, καὶ πᾶρε τὰ νὰ κρίνῃς
καὶ τὴν δεκάρα σου γι' αὐτὰ μὴ λυπηθῇς νὰ δώσῃς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὁδοῦ τοῦ Προαστείου κονιορτοῦς πολὺς.